

CAFÉ ' IN DEN KROON '

BIJ DEN TOON

Een volkse komedie in vijf korte bedrijven

door

RENÉ BOONE

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **CAFÉ 'IN DEN KROON' BIJ DEN TOON** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **RENÉ BOONE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2023/0220/045
ISBN 9789038517162

Copyright: © 2023 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 8 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(3 dames – 5 heren)

ANTOON, cafébaas:

ROZEKE, helpster in het café:

JOHN, zoon van Rozeke:

WISKE, caféklant:

HECTOR, zoon van Wiske:

SUS, gepensioneerde kapitein:

MIJNHEER PASTOOR:

MARIEKE, jobstudente:

DECOR

Het café van Toon. Het café is ouderwets ingericht. Een inkomdeur, een deur naar de privévertrekken en een deur naar de kelder. Het lijkt wel of de tijd er heeft stilgestaan. Na de pauze is het geheel wat opgefrist en ook alles wat moderner. Ook is er, indien mogelijk, op het voorpodium een terrasje gemaakt.

EERSTE BEDRIJF

(Rozeke is het café nog aan het opruimen terwijl Toon vanuit de privé binnenkomt.)

TOON: Goede morgen Rozeke, ge zijt vandaag al zo vroeg bezig!

ROZEKE: Goede morgen Mijnheer Toon. Ik durf het bijna niet te zeggen, maar ik zal wat vroeger moeten stoppen.

TOON: Vroeger stoppen?

ROZEKE: Ja, onze John komt vandaag naar huis.

TOON: Maar ik dacht dat die aan de universiteit studeerde.

ROZEKE: Gisteren nog wel... maar vandaag niet meer. Hij geeft het op. Hij stopt. Hij ziet het niet meer zitten.

TOON: Maar allee... Dedju, hoe haalt dat manneke dat in zijne kop. Hij zal er later spijt van krijgen.

ROZEKE: Dat heb ik hem ook al gezegd. Maar wat is er aan dat jong volk te zeggen.

TOON: Ja, ik kan ervan mee klappen. Mijne kop stond vroeger ook niet naar het studeren terwijl dat ik slim genoeg was. Maar ja, mijn hormonen commandeerde me wat anders.

ROZEKE: Ja daar heb ik van gehoord.

TOON: Maar allee, met mij is uiteindelijk alles nog op zijn pootjes terechtgekomen: een eigen café. En ik heb tot nu toe goed mijne kost verdiend.

ROZEKE: Bij mij ging alles veel te rap. Het middelbaar, 18 jaar en gedaan met studeren. Ik had van de verboden appel gegeten, bleef thuis bij mijn ouders zitten met nen kleine bleiter. Ik wilde van geen venten niet meer weten. Ik heb hard moeten knokken om mijne zoon te kunnen geven wat hij nodig had. Tot gij een paar jaar hulp in de café nodig had en mij gevraagd hebt. En zie, ik zit hier nog altijd.

TOON: Ik hem u toen toch goed uit de nood geholpen hé?

ROZEKE: Ja dat is waar.

TOON: En ge zijt hier toch graag, hé Rozeke?

ROZEKE: Ik moet hier wel hard werken! Maar ik mag eigenlijk niet klagen. *(kijkt uit het raam)* Oei, ik zal maar zwijgen, anders staat het morgen in alle gazetten.

WISKE: *(op)* Een goeie morgen allebei.

TOON + ROZEKE: Ook zo veel.

WISKE: De zon schijnt al ferm vandaag. Het zal een schonen dag worden.

TOON: Ge zijt al zo vroeg op pad?

WISKE: Ik wilde eerst een gazet bij Louis de gazettenman gaan kopen, maar ik dacht zo bij mijn eigen, nee ik ga bij den Toon een zjatteke koffie drinken, daar ligt toch altijd de gazet.

TOON: Ja, en die moet ge niet betalen!

WISKE: Juist. En als ik alles dan uitreken... dan heb ik eigenlijk...feitelijk mijne koffie...

ROZEKE: Voor niks!

WISKE: Juist. Ne mens moet tegenwoordig zien hoe hij het doet. *(begint de krant te lezen)*

ROZEKE: *(die inmiddels voor de koffie heeft gezorgd)* Hier is uwe koffie. Dat is dan een euro tachtig.

WISKE: Amai, ge zijt precies weeral opgeslagen!

ROZEKE: Dat is al jaren de prijs. En trouwens, ge hebt er nog een gazet bij ook!

WISKE: Ja, maar als een mens er alleen voorstaat moet ge zien wat dat ge doet. En onze Hector zit in zijn laatste jaar voor 'meester'. *(fier)* Dat is altijd een heel slim ventje geweest zelle.

ROZEKE: Dan zal hij zeker niet de aard naar u hebben!

WISKE: Zeg, zal het zo een beetje gaan, ja!

ROZEKE: En wat nieuws staat er zo al in de gazet? Want ik heb nog geen tijd gehad om erin te kijken.

WISKE: Ja, ik lees alle dagen de gazet voor mijn 'onderontwikkeling'.

ROZEKE: Ja, voor zo'n ontwikkelde figuren gelijk gij!

WISKE: Zeg, zie naar uzelf hé!

TOON: Allee, 't is al goed!

WISKE: Hier zie: 'de Coecke trekt zich terug uit de voetbalcommissie'.

TOON: Wie trekt er terug?

WISKE: Wel die apotheker, de Coecke.

ROZEKE: *(tegen Toon)* Gij trok niet zo rap terug hé!

TOON: Ja, gij weet het altijd het beste hé! Ik denk...

WISKE: Laat dat maar aan de paarden over.

TOON: Amai, jullie zitten nogal op mijn kap. Wel ik denk, als ik tenminste mag denken, dat de Coecke al lang spijt heeft dat hij zijn geld in die voetbal gestopt heeft.

WISKE: Als ik zoveel geld moest hebben, ik zou het zeker niet in de voetbal steken.

ROZEKE: Waarin dan wel?

WISKE: Ik maakte een wereldreis in 80 dagen.

ROZEKE: Waarom in 80 dagen?

WISKE: Tachtig, dat zeggen ze toch zo. Maar het mag natuurlijk nog meer zijn. (*dromerig*) En dan op een onbewoond eiland 'aansmeren'... Ik en mijn jonge 'Simson' met zijn lange haren, of met ne staart. In zijn haar hé!... Alléz ook. En dan die body, zo'n 'synthetisch' figuur.. Ik mag er niet aan denken. Ik krijg het er al warm van! Rozeke, geef mij eens een waterke. Het mag van de kraan zijn.

ROZEKE: Fantasie hebt gij ook genoeg, hé Delilah! Komt maar met uw twee voetjes schoon terug op de grond.

WISKE: En toch zal ik ooit ne rijke knappe 'synthetische' gast tegen het lijf lopen.

ROZEKE: Ne synthetische gast? Ge bedoelt nen atletische! Voor ne synthetische zult ge in nen stoffenwinkel moeten gaan zoeken.

SUS: (*op*) Goede morgen allemaal!

ALLEN: Goeiemorgen kapitein Francis.

SUS: Zeg maar gewoon Sus.

ROZEKE: Wat zal het zijn, Sus? Een dagschotel, zoals gewoonlijk?

SUS: Ja Rosalia, dat is goed. En één pintje dat mag van den dokter. Dat is goed voor het koersen. Als ik iets tussen mijn benen heb waarmee dat ik kan rijden, dan schiet ik vooruit gelijk een pijl uit een boog.

WISKE: En hebt ge al een koers kunnen winnen?

SUS: Nee nog niet, maar ik doe het maar voor mijn hobby. Verleden jaar ben ik toch nog tweede geworden in den Heistse pijl.

WISKE: Dan hadt ge zeker weer van die... 'trucks' genomen?

SUS: Nee, nee, bij mij is dat allemaal puur natuur... Een en al spier!

ROZEKE: Toen ik u daarjuist zo bezig hoorde over uwe Samson, dan dacht ik Wiske, dat ge precies aan nen vent toe zijt?

WISKE: Aan ne vent? Ja eigenlijk, nu dat onze Hector toch bijna afgestudeerd is, zou ik dat wel kunnen gebruiken. Maar hoe moet ik daar aan geraken?

ROZEKE: Ge zou bijvoorbeeld een advertentie plaatsen.

WISKE: Dat is allemaal goed en wel, maar ik.... kan niet schrijven. Allez, toch niet zo goed. En daarbij, ik heb ook mijnen bril niet bij.

ROZEKE: Hier zie, de Sus die kan schrijven. Hij is toch altijd Kapitein geweest.

SUS: Allee vooruit, omdat ge zo aandringt.

ROZEKE: Hier is papier en ne stylo.

SUS: Wat moet er zoal instaan?

WISKE: Het moet ne knappe, jonge gast zijn, van rond de veertig met veel haar, 'synthetisch' gebouwd en hij moet ne chique auto hebben en ...

SUS: Zeg... niet te rap hé! Een 'synthetisch' figuur?

ROZEKE: Ze bedoelt een atletisch figuur.

WISKE: Ja juist. Hij moet lief zijn, tegen mij... alleen. Hij mag niet drinken of toch niet teveel. Hij moet een eigen huis hebben en veel geld en...

ROZEKE: Stop maar, zo iemand gaat gij toch niet vinden met uw schoonheid!

WISKE: Hela, hela, hebt gij al eens in de spiegel gekeken? Ik heb ooit nog meegedaan aan de missverkiezing.

ROZEKE: Miss pissewis, ja dat zal wel! Sus, lees eens wat dat ge geschreven hebt.

SUS: Jonge madam van rond de 50, goed voorkomen, zoekt een bakkersgast van rond de veertig..

WISKE: Nee, genen 'bakker' maar ne 'knappe' gast!

SUS: Symmetrisch en atletisch gebouwd, goed voor- en inkomen en met een auto, mag een diesel zijn, recent bouwjaar die niet vervuult. Is dat zo genoeg?

WISKE: Wel ..

SUS: Als ge veel schrijft, gaat ge ook veel moeten betalen voor de advertentie. En ge gaat het toch niet in het parochieblad laten zetten zeker? Of wilt ge ne pastoor aan de haak slagen?

ROZEKE: Hetgeen dat ge nog vergeten zijt, is te zeggen waar dat ge de afspraak wilt.

WISKE: Bij mij thuis niet, want dat kan misschien een slechte indruk maken. Zou het misschien hier kunnen?

ROZEKE: Ja, in een café moet dat kunnen. Hier is ons telefoonnummer.

WISKE: Dat is goed want ik heb toch gene 'sm' gelijk die jonge soort.

ROZEKE: Ge zegt daar zoal iets. Als ge die jonge soort tegenwoordig ziet rondlopen, moet ge nog oppassen dat ze u niet knal omver lopen!

SUS: Ze zitten constant op dat ding te tokkelen. Die spreken precies niet meer met mekaar! Zelfs al zitten ze in de geburen dan nog sturen ze een berichtje naar mekaar. Ja, het sociaal contact dat verdwijnt helemaal.

ROZEKE: Dat is waar. Wacht, ik haal nog een enveloppe en dan zal ik hem straks binnendoen bij 'het reclameklokje'.

WISKE: Merci! Ik zal het achteraf wel betalen. Het is te hopen dat het lukt.

ROZEKE: Dat is graag gedaan. Ik moet voor den baas toch nog reclamedrukwerk gaan afgeven.

SUS: *(drinkt laatste slok)* Ik ga dan maar eens zien. Tot morgen, bij leven en welzijn.

WISKE: Ja tot morgen en nog eens merci!

(Sus af)

Het is toch ook ne lieverd, hé? Maar ja..

ROZEKE: Toon, ik moet seffens ook doorgaan. Ik moet zien dat het eten klaar is tegen dat onze John thuiskomt.

TOON: Oké, het is goed. Gij zijt ook niet iedereen en ik denk dat ik het wel alleen zal aankunnen. Het is vandaag normaal toch een rustige dag.

WISKE: Ik ga seffens ook verder, als mijne koffie uit is!

(Black-out)

TWEEDE BEDRIJF

De volgende dag

(Toon is bezig in het café)

TOON: *(in zichzelf)* Amai, het was toch nog druk gisterenavond. En zo alleen het café runnen begint zwaar te worden. Al een geluk dat het allemaal vaste klanten waren.

ROZEKE: *(op)* Goede morgen patroon.

TOON: Ook zoveel. En hoe is het?

ROZEKE: Ja, wat moet ik zeggen... Redelijk zeker.

TOON: Hoe redelijk?

ROZEKE: Wel ja, ge weet dat onze John gisteren is teruggekomen van de universiteit... Plezant is wat anders!

TOON: Ja, de jeugd hé! In mijnen tijd...

ROZEKE: Zwijgt maar schoon over uwe jonge tijd. Gij waart juist dezelfde. Liever u amuseren en de jonge meisjes versieren dan te studeren.

TOON: Ge hebt voor een stuk gelijk, maar uiteindelijk heb ik het toch nog gemaakt met mijn café. Ge ziet Rozeke, ge moet de hoop nog niet opgeven. Hij is jong en de wereld ligt aan zijn voeten!

ROZEKE: Ja, als ge het zo beziet dan hebt ge gelijk. Maar ik had toch liever dat onze John verder gestudeerd had. Hij heeft genoeg talenten en wat gaat hij doen zonder diploma?

TOON: Kan hij werken? Of heeft hij twee linkerhanden?

ROZEKE: Veel heb ik hem nog niet laten doen, buiten het gras afrijden. Ge weet hoe dat dat gaat. We sparen onze kinderen veel te veel.

TOON: Ja, wij moesten vroeger uit onze pijp komen. Was het geen school, dan moesten we naar de kerk of moesten we klein patatten rapen.

ROZEKE: Het is te hopen dat hij vlug werk vindt.

TOON: Hij zal moeten zoeken gelijk een ander.

MARIEKE: *(op en geeft krant aan Toon)* Goede morgen allemaal. Ik moest de gazet nog binnenbrengen van ons vader voor ik naar school ging. Nog nen goeiedag aan iedereen.

ROZEKE: Merci en pas maar op als ge de straat oversteekt.

(Marieke af)

WISKE: *(op, kijkt Marieke na)* Een hele goede morgen allemaal!

ROZEKE + TOON: Ook zo veel.

WISKE: Dat Marieke van Louis de gazettenman is toch een lief kind, hé?

ROZEKE: Ja. Amai Wiske... wat is de reden dat ge zo straalt?

WISKE: Ik heb gedroomd.

ROZEKE: Ja, ik ook. Dat ik mijn kadastraal inkomen moest betalen en toen ik wakker werd was het nog waar ook. En gij?

WISKE: Ik heb gedroomd van mijne loverboy, dat is wat anders dan uw 'kadastrofaal' inkomen hé!

ROZEKE: ja, dat is inderdaad wat anders. Wat zal ik brengen? Ne koffie gelijk gewoonlijk?

WISKE: Dat is goed. Zeg, moet ge mijnen droom niet horen?

ROZEKE: Allez vooruit, laat horen. Het zal weer wat zijn.

WISKE: Wel, ik droomde dat mijnen adonis, nen echte knappe jonge kerel met lang haar, witte tanden....en...

ROZEKE: Ja ja, 't is al goed. Uw verwachtingen zijn veel te hoog gespannen. Wie wilt er nu nog zo'n oude doos gelijk gij?

WISKE: Spreekt voor uw eigen. Ik heb alles in huis om zo ne jonge knappe gast te verleiden en dat kan niet iedereen zeggen hé, Rozeke.

TOON: Ja, ne jonge bok springt ook nog wel eens op een oude geit. En oude bokken lusten nog wel eens een groen blaadje.

ROZEKE: Toon, hou u manieren een beetje.

WISKE: En dan nog het mooiste wat dat een moeder kan meemaken... Onze Hector is geslaagd voor zijn examen van meester!

ROZEKE: Jaaa...

TOON: Wiske, dat is fantastisch. Nu nog een plaatske vinden om ergens les te gaan geven.

WISKE: Ik sta nogal wit met de burgemeester en de schepen van onderwijs. Als ik al mijn charmes laat zien, dan bezwijken die wel en krijgt onze Hector zeker een plaatske.

TOON: Gij denkt dat het allemaal zo gemakkelijk gaat! De tijden van omkoperij zijn wel voorbij. Alhoewel...? Als ge al die omkoopschandalen leest op het hoogste niveau...

WISKE: Amai Rozeke, ge ziet er zo triestig uit. Wat scheelt er? Is den Toon weer uit zijn krammen geschoten?

ROZEKE: Nee, toch niet. Laat me maar doen, ik heb het er liever niet over.

WISKE: Nu niet dat ik curieus ben, maar er is toch niets mis met uw gezondheid? Of hebt ge misschien een mislukte liefdesaffaire achter de rug?

ROZEKE: Nee, door de liefde laat ik mij niet meer zo maar een tweede keer vangen. Ik heb er heel mijn leven al alleen voorgestaan en voor onze John gezorgd en..

WISKE: Ja dat is waar... Eigenlijk waart gij vroeger wel een knappe griet..

ROZEKE: En nu niet meer?

WISKE: Jawel jawel, maar ne mens is ook rap bedrogen hé. Ik weet er over mee te klappen. De pil en de rest van die 'septische' zaken bestonden vroeger nog niet.

ROZEKE: Ge bedoelt anticonceptiemiddelen.

WISKE: Ja zeg, ik bedoel toch die.. septische pil.

TOON: Zie ze daar zitten, de Heilige maagden. En gij zoudt nog een andere vent willen?

WISKE: Ja zelle, maar het moet wel ne schone zijn en ene met veel geld, zoals... *(kijkt naar Toon)*

ROZEKE: Hela, houdt uw manieren hé! Toon is niet te koop!

WISKE: Amai, jaloerse trien.

SUS: *(op)* Goeiemorgen allemaal.

ALLEN: Dag Sus.

SUS: Vooruit, ik heb mijn kilometers er voor vandaag weeral opzitten.

ROZEKE: Gelijk gewoonlijk meneer Sus?

SUS: Ja, geef me maar een pintje! En drinkt er allemaal eentje mee.

WISKE: Dat sla ik zeker niet af! Geef mij maar eens ne 'capesieno' met veel creme fraiche.

ROZEKE: Van de verniet steendood!

SUS: Daar zal ik niet van sterven en daarbij, 't weeral juist pensioen geweest!

WISKE: Eigenlijk geven ze die mannen met een staatspensioen veel te veel!

SUS: Ge moet niet zo hoog van den toren blazen. Gij hebt heel uw leven aan het OCMW geweest en voor de rest wat in zwart gekuist.

WISKE: Hela manneke, ik heb wel voor twee gewerkt! En altijd goed voor onze Hector gezorgd. Alleen!

SUS: Dat kan ik niet ontkennen. Voor mij was het de zee... varen... Ja, varen dat was mijn leven.

WISKE: Maar ja, gedane zaken nemen geen keer. Ne mens zou zijn leven moeten kunnen overdoen....

ROZEKE: Maar die van hier boven laat dat niet toe en zeker niet voor u. *(kijkt uit het raam)* Lap zie, als ge van duivel spreekt ziet ge zijn staart.

(De pastoor komt op)

ALLEN: Dag mijnheer pastoor.

PASTOOR: Dag allemaal. Ik ben maar eens ne keer van mijne velo gestapt om wat van mijn schapen te gaan bekeren.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze